

Der er ikke noget der hedder vintertab !

Hvert år får vi meldinger om bifamilier, der er døde i løbet af vinteren. Teoriene er mange; men det korte og det lange er, at bier dør ikke om vinteren. De dør enten om efteråret eller om foråret. Lever de ved oxalsyrebehandling i december lever de også i marts.

Når bifamilier dør om efteråret skyldes det mangel på vinterbier eller højt midetryk. Når de dør om foråret, skyldes det mangel på mad.

En bifamilie kan gå til, hvis der ikke har været en æglæggende dronning i august og september. Så er der kun sommerbier tilbage, og de lever ikke vinteren over. Det er dem, man finder om foråret på bunden af stadet.

Bier dør ikke, fordi der er mange varroamider, men fordi varroamider, suger lymfe fra bierne og spreder virus i biklyngen. Den mest frygtede er Akut Paralyse Virus. Angreb af denne virus betyder, at bierne ikke kommer tilbage efter at have været ude at flyve, hvorfor bistadet langsomt men sikkert tømmes for bier. Man opdager det, når man skal til at behandle biklyngen med oxalsyre, og der ikke er nogen biklynge at behandle.

Der er ikke noget at gøre, hvis først ens bier er blevet ramt af Akut Paralyse Virus. Anderledes hvis de er sluppet igennem vinteren og i marts mangler mad. På det tidspunkt begynder bierne nemlig at yngle igen, og det koster energi og der-

med foder. Så er man det mindste i tvivl om, hvorvidt ens bier har mad nok, tjekker man om foråret.

Det sker ved at fjerne dækplade eller brædder over biklyngen. Det må gerne ske, selvom det er frostvejr. Kig efter klyngen og lys evt. ned langs rammerne og se, hvor mange tavler, der sidder med foder og

hvor, de sidder. Løft gerne tavler op uden for klyngen, hvis det kan give mere plads til at tjekke ordentligt. Se efter om tavler, der er tæt på biklyngen, har foder. Ellers byt om på tomme og fyldte fodertavler, så bierne kommer til at sidde tæt på fyld-

te tavler. Sørg for, at der er tavler med foder mellem bierne og flyvesprækken i stader med varmbyg (tavlerne sidder på tværs af flyspalten) og til højre for biklyngen ved koldbyg (det kan blæse koldt lige ind mellem alle tavler). Når dette er vigtigt, er det fordi vi erfaringsmæssigt ved, at biklyngen helst bevæger sig fremad ved varmbyg og til højre bag ved

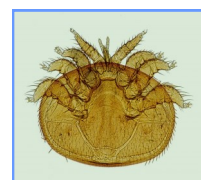
koldbyg. De fleste trugstader har varmbyg.

Hvis ikke der er foder de rigtige steder, rykker man i små nyk biklyngen henholdsvis bagud og til venstre, og placerer fyldte tavler foran eller til højre.

Mangler der mad i marts, dvs. mindre end 2-3 tavler med foder, skal der fodres. Kig dog alle bifamilier i bigården igennem, inden der fodres, og tag fodertavler fra dem, der har for meget, og giv det til dem, der har for lidt. Er det ikke muligt at finde bifamilier med for meget foder, må der fodres. En god madpakke med foderdej kan gøre det.

Det er vigtigt, at bierne kommer direkte i kontakt med madpakken. Hvis der kun er et lille foderhul, eller foderhullet ikke sidder lige over biklyngen, er der kun et at gøre: lav et større hul eller flyt hullet, hvis der er tale om hul i et dækbræt. Alternativt former man en flad madpakke og lægger den lige over biklyngen. Fugt og blødgør foderet i en spand varmt vand. Så skal bierne nok tage foderet til sig. Læg til slut plastik over foderet. Og brug en sæk eller lignende, hvis der ikke er plads til dækplade eller -brædder.

Tjek igen 1. april og igen 1. maj. Så er der ingen af dine bifamilier der er døde af

sult, når pil og erantis blomstrer og trækker i maj for alvor går i gang.

Af Ole Michael Jensen